

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**
bytem X
t. č. X

proti
žalované: **Česká republika – Okresní státní zastupitelství Kolíně**
sídlem Politických vězňů 573, Kolín

o žalobě na určení diskriminačního a ponižujícího jednání a o zaplacení 100 000 Kč s návrhem na vydání předběžného opatření

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou domáhá, aby bylo určeno, že se žalovaná při výkonu své informační povinnosti vůči žalobci dopouštěla snižování jeho lidské důstojnosti a diskriminačního jednání. Žalobce se současně domáhá toho, aby soud přikázal žalované uhradit žalobci částku ve výši 100 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy na žalobcově zdraví, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku, a dále aby do 3 dnů od právní moci rozsudku přikázal žalované uhradit žalobci náhradu nákladů soudního řízení. Kromě toho žalobce požádal též o vydání předběžného opatření, jímž by bylo žalované přikázáno zdržet se nadále diskriminačního a vůči žalobci ponižujícího jednání. Žalobce přitom žádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a o úplné osvobození od soudních poplatků jakožto osoba se zdravotním postižením.
2. Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda je k projednání žaloby vůbec příslušný.
3. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.
4. Podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
5. V daném případě soud vyhodnotil, že žalobce nebrojí proti konkrétnímu individuálnímu správnímu aktu správního orgánu nebo vůči jeho konkrétnímu zásahu či jeho nečinnosti, nýbrž se jen obecně domáhá ochrany svých práv před údajně diskriminačním jednáním žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

Nejedná se tak o situaci, kdy by žalobce napadal konkrétní formu činnosti správního orgánu, v jejímž rámci by namítal, že postup správního orgánu byl diskriminační (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu 13. 2. 2019, č. j. 8 As 208/2018 - 92). V takovém případě však není jakýkoli důvod pro to, aby ochranu poskytovaly žalobci správní soudy. Jedná se o běžný soukromoprávní spor mezi žalobcem a žalovanou (jejíž označení v žalobě ostatně odpovídá občanskoprávnímu sporu, nikoliv režimu správního soudnictví) týkající se údajné diskriminace, o které mohou rozhodovat pouze civilní soudy pořadem práva dle občanského soudního řádu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 21 Cdo 5948/2017). Stejně tak není správní soud povolán ani k tomu, aby rozhodoval o žalobcem vzneseném požadavku na úhradu peněžní částky jako náhradě za nemajetkovou újmu, která žalobci v důsledku jednání žalované měla údajně vzniknout.

6. Vzhledem k tomu, že projednání souvisejícího návrhu na vydání předběžného opatření je zcela závislé na osudu žaloby ve věci samé (dle § 38 odst. 1 s. ř. s. nelze žádat o předběžné opatření, nebyl-li podán návrh na zahájení řízení ve věci samé), tytéž závěry platí i pro něj.
7. K projednání podané žaloby jako celku včetně všech souvisejících návrhů jsou tedy příslušné soudy v občanském soudním řízení. Proto soud postupoval podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a žalobu odmítl.

Poučení :

Odmítnuté požadavky může žalobce uplatnit do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobou u místně příslušného okresního soudu. Podá-li žalobce žalobu v uvedené lhůtě, bude se na ni pohlížet, jako by byla podána v den (3. 6. 2021), kdy Krajskému soudu v Praze došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. června 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu